

Neinvazivní kardiologie Aloise Marhoulů

Knižní debut Aloise Marhoulů, příspěvek v literárním almanachu *Jen jednou ponejprv*, se datuje rokem 1981. Verše *A někdy taky ne* jsou jeho šestou samostatnou sbírkou, předcházely jí *Černý pasažér* (1984), *Něha se plaší* (1986), *Zamilovaný bacil* (1994), *Zvířátko láska* (1999) a *Láska s. r. o.* (2001). A. Marhoul se narodil v r. 1951 v Čisovicích, kde žije doposud. Všechna tato fakta potvrzují jeho věrnost poezii a jejímu, tedy svému zázemí. Neboť *Zamilovaným bacilem* zahájil před deseti lety triptych o lásce – především o lásce manželské a jejích produktech: o rodině a také o hlavě rodiny. Vedle obrazů příkladného a záviděníhodného soužití dvou lidí „doživotně nakažených zamilovaným bacilem“ se totiž objevují i drobná postýskávání druhu: „Já jsem z té generace / ,To bylo včera‘ / Mí synové nás řadí / do třetihor“.

Veršů se v Čechách píše stále hodně, ale opravdových básníků je jen málo. Alois Marhoul k té hrstce patří a přívažkem si vzal solidní kuchařské řemeslo a podnikání v oboru gastronomie. Jako by tím jen potvrzoval Horatiovo „nemohou žádné básně žít dlouho a líbit se, když je skládají pijáci vody“, a jde asi vskutku o inspirující kombinaci, kdy dobře najeden a napit „sezná člověk, že se nic kolem něho nezměnilo, a přece jakýsi tajný oheň plápolá v jeho nitru, hlásí se nové ústrojí; člověk cítí potřebu dělit se o své bytí“ (Savarin).

Literáti a básníci nepíší svá slova jen na čistý kancelářský papír, ale zaznamenávají je na zcela profánní média: pytlíky od mouky (Felix Háj a jiné autorky), objednávkové formuláře místního pivovaru (B. Hrabal), na ubrousky a pivní tácky (téměř všichni ostatní). Svou *Láskou s. r. o.*, psanou na nepoužitě tiskopisy faktur-daňových dokladů, oslavil Alois Marhoul své padesátiny, triptych byl uzavřen a zdálo se, že téma je vyčerpáno. Že nemůže být vyčerpána bytostná Marhoulova imaginativní transformace reality do veršů, to se vědělo, ale očekávalo se, s čím tentokrát přijde.

Bezprostředně po vydání *Lásky s. r. o.* nezhálel, první (a nejstarší) báseň nové sbírky *A někdy taky ne, Evangelium podle Lukáše*, vznikla hned 5. června 2001. Druhý konec časového rozpětí vzniku ostatních básní představuje *Kleptománie* z 5. října 2003. Jednoho dne – počítáno kalendářem básníků, tedy někdy v polovině sbírky – přepadly Aloise Marhoulu při jeho kondičním sportování bolesti u srdce... Kdo zná jeho milující ženu a terasovitě uspořádané obydlí korunované dřevěnou věží, zaříznuté v příkře kopcovitém čisovickém terénu, pochopí starost rodiny, jež ho vyhnala k lékaři.

Zdravím a optimismem kypící básník a podnikatel stojí přede dveřmi a nápis NEINVAZIVNÍ KARDIOLOGIE ho naplňuje obavami. Obavy jsou vyšetřením rozptýleny a záhadné slovní spojení přijme Marhoul jako pracovní pojmenování své rodící se nové sbírky. V její druhé polovině čteme pak názvy básní a máme přitom podobný pocit jako v čekárně ordinace.

Ale není to výčet většinou těžkých, zákeřných či vleklých chorob, variace na jejich fatalitu, není to vypisování se ze svých prožitků churavosti. Začteme se do veršů o chátrání a poruchách organismu a zjišťujeme poznenáhlu autorovo pravé sdělení. Jako bychom ho slyšeli přehodnocovat: „*Čas nezná bratra* – Nepatřím spíš do druhohor?“ Marhoul si nestěžuje na oči, zuby, trávení a klouby. Pojmenování tělesných neduhů je mu prostředkem k analytickému pohlížení na letité vztahy a postoje lidí perspektivou uvědomovaného věkového předělu. Konfrontuje stárnutí světa a sebe. Vypovídá o sobě, ale čteme-li si s ním nahlas, zbavujeme se očistně svých vlastních tenzí, pochyb či chmur. Přesně to snad chtěl, vždyť říká: *Na každé pouti máte šanci / Jelimánci I vy Kanci.*

Svou neinvazivní kardiologií tak zpytuje náš srdeční sval a duši, která je jak známo někde blízko v těch místech. Správně, básníku, z toho, čím jsi byl obdařen, nezůstals nám nic dlužen. Nechť jsme v nemocech svého chřadnoucího mládí ohmatávání jen tvými gastronomickými přístroji a léčení tvými verši!

Petr Lachmann

OBSAH

- Evangelium podle Lukáše (9)
- Upovídáná drobinka (11)
- Ambra (12)
- Někdy nevím – – – (14)
- Kam jdeme? (15)
- Pohádka pro dospělé (16)
- Naděje (17)
- Skanzen (18)
- Modlitba (20)
- Zkratka (21)
- Spi sladce (22)
- Láska manželská (24)
- Bohnice v mé hlavě (26)
- Mucholapka (27)
- Souznění (28)
- Pověst o manželství (29)
- Povodeň 2002 (30)
- Lehce opilá Kámasútra (32)
- Optimistická (33)
- Protimluv (34)
- Tibeřan (35)
- Před bouřkou (36)
- Kolem Vánoc (37)
- Sen (38)
- Minulost stínu (40)
- Modrá planeta (41)
- Dekameron vášní (42)
- Tak jo (43)
- Únava (44)
- Blížíme se Evropské Unii (46)
- Dva na lavičce (47)
- Vzpomínky na budoucnost (48)

Metastáze (50)
Karanténa (52)
Horečka (53)
Zdraví (54)
Imunita (55)
Zápaly plic (a pohrudnic) (56)
Lehké nastuzení (57)
Kolika (58)
Alergie na lásku (59)
Hemeroidy lásky (60)
Workoholici? (61)
Hypochondr (62)
Nemoci na konci (63)
Drogová závislost (64)
Stará nemoc nerezaví (65)
Rýma (66)
Gangréna duší (68)
Rakovina (69)
SARS (70)
Bolest (71)
Kleptománie (72)
Bulimie (73)
Neinvazivní kardiologie (74)
Kašel (76)
Nedomykavost (77)
Ztráta paměti (78)
Srdeční arytmie (79)
Opičí láska (80)
Anorexie (81)
Selhání imunity (82)
Samota ve stáří (83)
Neinvazivní kardiologie Aloise Marhoula (84)

Alois Marhoul
A někdy taky ne

Ilustrace Veronika Botová

V roce 2004 vydalo nakladatelství ARSCI
Letenská 19, 118 00 Praha 1

redakce:

Hellichova 7, 118 00 Praha 1 – Malá Strana
<http://www.arsci.cz>, e-mail: arsci@arsci.cz

Odpovědný redaktor
a autor doslovu Petr Lachmann

1. vydání

Typografie a DTP nakladatelství ARSCI
Tisk: PBtisk, Příbram

Doporučená cena 148 Kč